

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอสาร ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากนิตยสารเฟร์สโภนาข” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยวิเคราะห์เนื้อหาสาร (Message Analysis) ที่ปรากฏในนิตยสารเฟร์สโภนาข และการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาความพึงพอใจในเนื้อหาและองค์ประกอบ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากนิตยสารเฟร์สโภนาข ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดครรเรเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. ประชากร

ประชากรสำหรับการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กือประชากรที่เป็นนิตยสารเฟร์สโภนาข และประชากรที่เป็นผู้อ่านนิตยสารเฟร์สโภนาข

1.1 ประชากรที่เป็นนิตยสารเฟร์สโภนาข เป็นนิตยสารที่มีการตีพิมพ์และจัดทำหน่ายตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ปี พ.ศ. 2545 – เดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ. 2549 จำนวน 52 ฉบับ

1.2 ประชากรที่เป็นผู้อ่านนิตยสารเฟร์สโภนาข ในรอบการทำวิจัยกือเดือนพฤษภาคม 2549

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิตยสารเฟร์สโภนาข

2.1.1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

จากประชากรในการวิจัยที่เป็น นิตยสารเฟร์สโภนาข ซึ่งตีพิมพ์และจัดทำหน่ายตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ปี พ.ศ. 2545 – เดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ. 2549 รวมทั้งสิ้นจำนวน 52 ฉบับ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวนร้อยละ 10 จากจำนวนประชากร ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 ฉบับ

2.1.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างที่เป็นนิตยสารสำหรับการวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยได้เจาะจงนิตยสารฉบับ

ล่าสุดในช่วงเวลาการเก็บข้อมูลวิจัยย้อนหลัง 5 ฉบับ คือฉบับเดือนมกราคม 2549 – พฤษภาคม 2549

หลังจากที่ได้เก็บกลุ่มตัวอย่างมาแล้ว จึงนำกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 ฉบับมาทำการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาต่อไป

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อ่าน

2.2.1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อ่านในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยคำนวณจากตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับ Yamane Taro ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากยอดพิมพ์ต่อเดือนของนิตยสารเฟิร์สโนบาย โดยกำหนดให้นิตยสาร 1 ฉบับ มีผู้อ่านจำนวน 1 คน ได้เก็บกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยรวม 394 คน

2.2.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน ได้คัดเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา (Quota sampling) ออกเป็น 2 กลุ่มในจำนวนเท่าๆ กัน คือกลุ่มละ 197 คน ดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นสมาชิกจำนวน 197 คน ใช้การสุ่มแบบมีระบบ (Systematic random sampling) โดยตั้งเงื่อนไขสุ่มตามรหัสสมาชิกคนที่ 1, 3, 5, 7 ... และส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ หลังจากนั้นเมื่อสมาชิกส่งแบบสอบถามกลับคืนมา ถ้ามีจำนวนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย คัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มากที่สุดขึ้นมาจำนวน 197 ชุด เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาต่อไป

2) กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นสมาชิกจำนวน 197 คน ทำการแจกแบบสอบถามบริเวณหน้าร้านหนังสือที่วางจำหน่ายนิตยสารเฟิร์สโนบายในห้างสรรพสินค้าชั้นนำของกรุงเทพมหานคร โดยขัดทำบัญชีรายชื่อห้างสรรพสินค้าในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการเลือกห้างสรรพสินค้าขึ้นมา 5 แห่ง และใช้การสุ่มแบบบังเอิญในการแจกแบบสอบถามแก่ผู้ซื้อนิตยสารเฟิร์สโนบายให้กระจายตามลักษณะทางประชากรในสัดส่วนที่เหมาะสมใกล้เคียงกัน ณ บริเวณร้านหนังสือแห่งละ 40 คน โดยประมาณ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยแบบตารางวิเคราะห์เนื้อหาและแบบสอบถาม

3.1 แบบการวิเคราะห์เนื้อหา

เครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ ตารางลงรหัสข้อมูล (Coding Sheet) โดยจัดแบ่งประเภทของกลุ่มนื้อหาเพื่อบันทึกการนำเสนอเนื้อหาและปริมาณของเนื้อหา ดังนี้

3.1.1 หน่วยในการวิเคราะห์เนื้อหา แบ่งเป็น

1) ประเภทของชิ้นงาน (Item) เป็นการกำหนดหน่วยโดยการพิจารณาว่า เนื้อหาแต่ละที่ความหรือคอลัมน์สามารถจัดอยู่ในกลุ่มนื้อหาใด โดยการแบ่งประเภทของกลุ่มนื้อหามาจากการวิเคราะห์โครงสร้างของนิตยสารเพิร์สไมนาขึ้นเบื้องต้น จำนวน 2-3 เล่ม ซึ่งใช้เป็นกรอบในการแบ่งเนื้อหาได้ 5 กลุ่ม ประกอบด้วย

(1) กลุ่มสาระความรู้ กือ คอลัมน์หรือบทความที่เกี่ยวข้องกับ ความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่

(2) กลุ่มการตลาด กือ คอลัมน์หรือบทความที่เกี่ยวข้องกับการตลาดของเวดดิ่งโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีการบ่งบอกทิศทาง ลักษณะของตลาด หรือชื่นนำอะไรในการโทรศัพท์เคลื่อนที่ รวมถึงมีการกล่าวอ้างถึงสินค้า บริการ ในลักษณะโฆษณาสินค้าและบริการ แห่งอยู่ในเนื้อหาหรือคอลัมน์

(3) กลุ่มสังคมผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ กือ คอลัมน์หรือบทความที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์ของกลุ่มผู้ใช้งานโทรศัพท์เคลื่อนที่

(4) กลุ่มโฆษณา กือ การขายหน้าโฆษณาให้เข้าของสินค้า โดยกลุ่มนื้อหานี้จะไม่มีการวิเคราะห์เนื้อหา แต่จะเพียงปริมาณพื้นที่เท่านั้น

(5) กลุ่มอื่นๆ ได้แก่ หน้าสารบัญ หน้า Editor's Voice สมัครสมาชิก แบบสำรวจความคิดเห็น ประกาศรางวัลผู้โชคดี

2) การกำหนดหน่วยสำหรับการศึกษาปริมาณเนื้อหาเป็นตารางนี้

3.1.2 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือตารางลงรหัส เพื่อใช้วิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอเนื้อหานอกนิตยสารเพิร์สไมนา โดยใช้วิธีการศึกษาแบบนิรนัย เริ่มจากการศึกษา สำรวจ ทบทวน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและสรุปอุปกรณ์เป็นเกณฑ์เพื่อใช้วัด จากนั้นได้นำเกณฑ์วัดดังกล่าวไปให้

ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity) แล้วจึงนำไปปรับปรุง ภายหลังจากปรับปรุงจึงนำเครื่องมือมาทดสอบ (Pre-test) อีกครั้งหนึ่ง

2) นำแบบสอบถามที่ได้จัดทำขึ้นนั้นได้นำไปทดสอบก่อนนำไปเก็บข้อมูล จริง (Pre-Test) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและดูความเหมาะสม รวมไปถึงความซัดเจนของคำถาม โดยผู้วิจัยทำการลงรหัสจำแนกประเภทของเนื้อหา เพื่อทดสอบหาค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability) ก่อนเริ่มดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยคำนวณหาความน่าเชื่อถือโดยใช้สูตรของ Holsti¹ ดังนี้

$$R = \underline{N(C\ 1.2.3)}$$

$$C1+C2+C3$$

$$C1.2.3 = \text{จำนวนการลงรหัสที่ผู้ลงรหัสเห็นสอดคล้องกัน}$$

$$C1+C2+C3 = \text{จำนวนการลงรหัสทั้งหมดที่ผู้ลงรหัสได้ลงไว้}$$

$$N = \text{จำนวนผู้ลงรหัส}$$

ค่าที่คำนวณได้จากสูตรนี้ต้องไม่ต่ำกว่า 0.75 จึงจะถือว่ามีความน่าเชื่อถือในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยและผู้ร่วมลงรหัสได้สุ่มตัวอย่างนิตยสารเพิร์สโน นวยซึ่งตีพิมพ์และขัดขากันอย่างตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 2549 จนถึงเดือนพฤษภาคม 2549 ด้วยวิธีสุ่ม ตัวอย่างอย่างง่าย โดยสุ่มมาจำนวน 3 ตัวอย่าง แล้วนำมาลงรหัสในตารางลงรหัส ซึ่งผลการลงรหัส ปรากฏดังนี้

$$R = \underline{N(C\ 1.2.3)}$$

$$C1+C2+C3$$

$$C1.2.3 = 24$$

$$C1+C2+C3 = 28+28+28$$

$$N = 3$$

$$R = \underline{3(24)}$$

$$84$$

$$= 0.86$$

ค่าที่ได้เท่ากับ 0.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 0.75 ตามสูตรที่กำหนดเบื้องต้น จึงถือว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความน่าเชื่อถือได้

¹ Ole R Holsti, Content Analysis for Social Sciences and Humanities (Mass: Addison-Westley Publishing, 1969), pp.143

3.2 เครื่องมือสำหรับการวิจัยเชิงสำรวจ

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) 1 ชุดเป็นเครื่องมือ ให้กู้นั่นตัวอย่างกรอกคำตอบเอง (Self-Administered Questionnaire) ซึ่งประกอบด้วยคำถามปลายปีด (Close-Ended Question) และคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question)

โครงสร้างของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชาราษฎร์ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพฤติกรรมการซื้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 การเปิดรับนิตยสารเฟิร์สโนบาย ลักษณะการอ่าน ระยะเวลาในการอ่าน นิตยสารเฟิร์สโนบายต่อครั้ง โดยแบบสอบถามมีลักษณะแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อนิตยสารเฟิร์สโนบาย ว่าเนื้อหาประเภทใดที่ผู้อ่านชอบ และประเภทใดที่ไม่ชอบ รวมทั้งองค์ประกอบ ได้แก่ ภาพ สี ตัวอักษร ขนาดรูปเล่มและความหนา ของนิตยสารเฟิร์สโนบายว่าเป็นที่พึงพอใจของผู้อ่านหรือไม่ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert โดยแบ่งระดับความพึงพอใจให้กู้นั่นตัวอย่างเลือกตอบตามความต้องการออกเป็น 5 ระดับ คือ พอใจมากที่สุด พอใจมาก พอใจปานกลาง พอใจน้อย ไม่พอใจ และให้ผู้ตอบแบบสอบถามเรียงลำดับความพึงพอใจโดยเติมหมายเลขหน้าเนื้อหาที่พึงพอใจตามลำดับ

ตอนที่ 4 การใช้ประโยชน์ของผู้อ่าน คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร เพื่อติดตามข่าวสาร ในการโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และความสนใจ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เป็นการเรียนรู้และศึกษาด้วยตนเอง ใช้เป็นข้อแนะนำในการปฏิบัติ ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ ด้านความบันเทิง เพื่อผ่อนคลาย เพื่อความเพลิดเพลิน และด้านความสัมพันธ์กับสังคม ใช้เป็น หัวข้อสำหรับพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert โดยแบ่งระดับความพึงพอใจ ให้กู้นั่นตัวอย่างเลือกตอบตามความต้องการออกเป็น 5 ระดับ คือ พอใจมากที่สุด พอใจปานกลาง พอใจน้อย และพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการประเมินค่า

จากมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert ที่แบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดคะแนนเป็น 1-5 ดังนี้

น้อยที่สุด	คิดเป็น 1 คะแนน
น้อย	คิดเป็น 2 คะแนน
ปานกลาง	คิดเป็น 3 คะแนน
มาก	คิดเป็น 4 คะแนน

มากที่สุด คิดเป็น 5 คะแนน

จากนั้นนำคะแนนรวมมาคำนวณค่าเฉลี่ย เพื่อหาระดับความพึงพอใจที่มีต่อ
นิตยสารเพิร์สไมนาข มีเกณฑ์ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

เกณฑ์การใช้แปลผลคะแนน

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ “น้อยที่สุด”
ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ “น้อย”
ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ “ปานกลาง”
ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ “มาก”
ค่าเฉลี่ย 4.20 - 5.00	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ “มากที่สุด”

ตอนที่ 5 คำถามปลายเปิด เสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหา รูปเล่นและ
องค์ประกอบในนิตยสาร ผู้วิจัยนำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์และอภิปรายผล

1) การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ออกแบบเสร็จเรียบร้อยแล้วมาไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบความถูกต้องตรงตามเนื้อหา (Content validity) ความเหมาะสมในการใช้ภาษา และ
ความชัดเจน ของคำถาม หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทำการทดสอบกับกลุ่ม
ตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกับประชากรที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 ชุด และนำผลการทดสอบไป
คำนวณเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามหรือเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์
อัล法 ของ Cronbach (Cronbach's Coefficient Alpha) เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้
สมบูรณ์ที่สุดในการนำไปใช้สำรวจต่อไป โดยมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$d = \frac{k}{(k - 1)} \left\{ 1 - \frac{\sum Vi}{Vt} \right\}$$

เมื่อ	d	ค่าความเชื่อถือได้
	k	คือ จำนวนข้อ
	Vi	คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	Vt	คือความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นในส่วนของความพึงพอใจที่มีต่อเนื้อหาของนิตยสารเฟิร์สโนบายมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9395 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามในส่วนของความพึงพอใจมีความน่าเชื่อถือในระดับ 93.95%

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นในส่วนของการใช้ประโยชน์จากเนื้อหาของนิตยสารเฟิร์สโนบายมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.8346 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามในส่วนของการใช้ประโยชน์จากเนื้อหาของนิตยสารมีความน่าเชื่อถือในระดับ 83.46%

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์เนื้อหา

เก็บรวบรวมข้อมูลจากนิตยสารเฟิร์สโนบายทั้ง 5 ฉบับแล้วทำการลงรหัสในตารางลงรหัส (Coding Sheet) ที่สร้างขึ้น โดยจัดแบ่งประเภทของกลุ่มนักอ่านเพื่อบันทึกรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาและปริมาณของเนื้อหา

4.2 การวิจัยเชิงสำรวจ

4.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นสมาชิก ทำการสั่งและรับกลับคืนทางไปรษณีย์ หลังจากนี้ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามจำนวน 197 ชุด สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นสมาชิก ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยแจกแบบสอบถามและรับคืน ณ บริเวณร้านหนังสือในห้างสรรพสินค้า 5 แห่ง แห่งละประมาณ 40 ชุด รวม 197 ชุด ในช่วงต้นเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นิตยสารเฟิร์สโนบายวางแผง โดยใช้เวลาแห่งละ 4-5 วัน นับจากวันที่หนังสือวางแผง

ก่อนแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ตามกลุ่มเป้าหมายก่อนว่าเคยอ่านนิตยสารเฟร์สโนบายหรือไม่ หลังจากนั้นจึงทำการแจกแบบสอบถามเฉพาะผู้ที่รู้จักหรือเคยอ่านเท่านั้น และเป็นนิตยสารเฟร์สโนบายให้คุณกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามสงสัยหรือจำเนื้อหาไม่ได้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา

ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอธิบายปริมาณเนื้อที่ใช้สถิติร้อยละ และค่าเฉลี่ย

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสำรวจ

ผู้วิจัยได้นำสถิติมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

5.2.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ การเปิดรับนิตยสาร ความพึงพอใจต่อเนื้อหา รูปเล่มและองค์ประกอบ และการใช้ประโยชน์จากนิตยสารเฟร์สโนบาย จะใช้ การแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2.2 สถิติเชิงอนุมาน (Prescriptive Statistics) ใช้ T-Test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร